

Eskiden ölü - şimdi diri !

Giriş:

Korku filmlerinde bir tip yaratık var: onun adı zombi. Aslında ölüdür, ama gene de yürüyor, hareket ediyor ve diri kişilere saldırıyor. Belki onları görmüşsünüz.

Bu inanç aslında Haiti adasından geliyor. Orada batı Afrika ve Kongo'dan köle getirdiler ve Afrikalı halkların inancında öyle bir şey var.

Haiti'de inanıyorlar ki, “bokor” dedikleri bir büyücü, ölü insanları mezarlarından çağırabilir ve sonra onları kendi köleleri olarak işletiyor. O zombilerin kendi istekleri yok, her konuda o bokora itaat ediyorlar, o ne derse onu yaparlar. O bokor onları yürütüyor, onları hareket ettiriyor.

O zombilerin hiç kurtulma şansları yok. Ancak daha güçlü kahinler, büyücüler var: onlara erkek ise “yungan”, kadın ise “mambo” derler. Diyorlar, tanrıların ruhu onların üzerine gelmiş, o zaman o kuvvetle zombileri serbest ederlermiş, normal diri insan olsunlar.

Neden mi bunları anlatıyorum? Çünkü İncil bize gösteriyor ki, normal insanın hali budur. Normal insan aslında bir zombidir: yürüyen, hareket eden, ama aslında ölü olan bir insan. Okuyoruz Efesliler 2:1-5

1 Siz suçlar ve günahlarınız içinde ölü idiniz. 2 Bir zamanlar bunların yolunda yürüydünüz.

Bu dünyanın gidişine uyardınız.

Havadaki kuvvetlerin kralına uyardınız. Aynı o ruha, hani şimdi seslemeyenlerin içinde işliyor.

3 Hepimiz de onların arasında beden tabiyetinin istekleri içinde yaşadık. Bedenin istediklerini ve fikrin istediklerini yerine getirirdik. Tabiyetimiz öyle idi ki, aynı öbür insanlar gibi.

Allah bize durmadakka kızardı.

4 Ama Allah merhametten yana çok zengindir. Çünkü bize çok büyük sevgisini gösterdi.

5 Ne vakit suçlarımız içinde ölü idik, Allah bizi Mesihle beraber diriltirdi (Evet, merhamet ile kurtuldunuz).

A. Eski halimiz: ölü

Efesliler 3:1

Siz suçlar ve günahlarınız içinde ölü idiniz.

Rab Allah ilk insanlara konuştu: o ağaçtan yediğiniz gün öleceksiniz

Yar 2:17

Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün.

Peki, o gün mü öldüler? O olaydan sonra 900'den fazla sene yaşamadılar mı?

O zaman nasıl öldüler? Bakalım o günde ne değişti?

Esliden acı, ağrı ve korku yokken, kadına dedi:

Yar 3:16

Çocuk doğururken sana Çok acı çektireceğim. Ağrı çekerek doğum yapacaksın.

Acılar, hastalıklar, bedensel şikayetler... hepsi o gün başladı. Ağrısız, hastaliksız bir yaşam düşünebilir misin?

Kocana istek duyacaksın, Seni o yönetecek.

Karı koca arasında çekişme, üsütn olma duygusu o zaman başladı. Kavgasız bir hayat düşünebilir misin?

Yar 3:17-19

RAB Tanrı Adem'e dedi: Toprak senin yüzünden lanetlendi. Yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacaksın. 18 Toprak sana diken ve çalı verecek, Yaban otu yiyeceksin.

19 Toprağa dönünceye dek ekmeğini alın teri dökerek kazanacaksın. Çünkü topraksın, topraktan yaratıldın Ve yine toprağa döneceksin.

Toprak lanetli: önceden Rab insanlara zahmetsiz yiyenti sağlardı ... şimdi gene herşey zor olacak. Zahmetsiz bir hayat düşünebilir misin?

Rom 8:20

Bu dünyada olan herşey anlamsızlığa mapus edildi.

Herşey boş: yaşarsan da, yaşamazsan da ... hep aynı. Sümüklü böcekler ağır ağır ilerlerken ıslak bir iz bırakıyorlar. Sen de geçindikten sonra, herhangi bir iz kalacak mı? İzobşto yaşadın diye herhangi ispat kalacak mı?

Evet, zombi hayatı budur: hareket edersin, ama robot gibi: her gün aynı, kalkıyorsun, giyiniyorsun, işe gidiyorsun, eve dönüyorsun, yatıyorsun... ve ertesi gün gene aynı program. Tam bir zombi hayatı.

“bunların yolunda yürüydünüz”

Burada günah için konuşuyor. Ve yürümek sözü KK'ta hep sürekli yaşamak anlamına geliyor. Nasıl uzun yolda yürüken, adımlarını otomatik, hani hiç düşünmeden atıyorsun, aynı biçimde günah işliyoruz.

Hani, oturup plan yapmıyoruz: “Acaba, daha fazla, daha güzel nasıl günah işleyebilirim” diye değil. Ama alışkanlık olarak, hiç düşünmeden, sanki bir refleks gibi günah işlerdik.

Yalan, ikiyüzlülük, gururlu sözler, kendini beğentirmek, hava atmak, küfür, sövmek, aşağılamak, başkasını kırmak, pis düşünceler ve pis laflar ... bütün bunlar günlük hayatımız idi. İnsan o işleri hiç düşünmeden yapıyor.

Ama Rab onlara günah diyor. Biz gene sanıyoruz, günah lazım büyük bir iş olsun. Hayır .. her söylediğin yalan, her yaptığın kırıcı söz, her aşağılayıcı bakış... hepsi birer günahdır.

Ve şimdi Pavlus gösterecek, öyle yaşarken aslında bizi kim kontrol ediyor. Aslında biz serbest değdik, düşmanımızın kontrolü altında idik:

Yuh 8:32-34

32 Siz hakikat bileceğiniz, hakikat da sizi serbest edecek."

33 Ona cevap olarak dediler: "Biz brahim'in soyundanz. Hiç bir vakt, kimseye esirlik yapmadık. Nasıl diyorsun 'serbest olacaksınız?'"

34 İsa onlara şöyle cevap verdi: "Size çok doğru bir şey söyleyeyim: her kim günah işlerse, günahın kölesi oluyor.

Bunu düşün aacık: müslümanlar sanıyor, insan serbesttir. Sanki, ne zaman istersen, sevap işleyebilirsin, ne zaman istersen günah işleyebilirsin. Bu sanki insanın kafasına daha yatkın. Evet, çünkü o insan düşüncesidir.

Ama Allahın düşüncesi bize İncil'de bambaşka açıklanıyor: hayır, sen serbest değilsin. Sen günahı kontrol etmiyorsun, o seni kontrol ediyor.

Rom 7:14

Biliyoruz, Allah kanunu ruha bir şeydir. Ama ben bedenceyim, günahın eline satılmışım.

2.Petrus 2:19

Onlara serbestlik için söz veriyorlar, kendileri gene çürüklüğün esirleridir. Çünkü kişi kime yenilirse, ona esir oluyor.

Titus 3:3

Çünkü biz de bir vakıtlar anlayışsız idik: seslemezdik, aldatılırdık, türlü çeşit isteklere ve zevklere hizmetkârlık ederdik, kötülük ve kıskançlık içinde yaşadık, kin dolu birbirimizden azlaşmayan kişiler idik.

Peki, bizi kontrol eden düşmanın kimdi? .. 3 ayrı cevap veriyor, 3 ayrı düşmanımız var, 3 ayrı şeye esir idik, 3 ayrı şeye kölelik ederdik:

(1) Şeytan

Havadaki kuvvetlerin kralına uyardınız. Aynı o ruha, hani şimdi seslemeyenlerin içinde işliyor.

Şimdi, imanlı iken biz övünüyoruz: "Bende Kutsal Ruh var, Allahın Ruhu var". Eee. bu ne demek? Kimde Allahın Ruhu yoksa, o başka bir ruha itaat ediyor... o da Şeytanın Ruhudur.

"Aaa... bu artık çok aşırı bir laf değil mi? Hani, OK... kabul ediyorum, bende aacık günah var. Ama kimde yok ki? Bu demek değil ya, hemen Şeytanın hizmetçisi olayım. Beni satanist yaptınız. Ben Allaha tapıyorum, Şeytana değil."

Sonra, bakın Şeytanı nasıl anlatıyor: "Havadaki kuvvetlerin kralı" - etrafımızda görünmeyen bir dünya var, ruhsal bir dünya var. Ve o dünya bazı güölerle, kuvvetlerle doludur. Ve Şeytan baştan kafa kaldıran biridir, katildir, hayata karşıdır.

Ve biz günah işlerken, ona uyuyoruz. Biz günah işlerken Şeytanı düşünmüyoruz, ama onu kopa ediyoruz: biz aynı Şeytan gibi, Allaha kafa kaldırıyoruz.

İsa Getsemani bahçesinde dua etti: "Baba benim isteğim değil, ama senin istediğin olsun". Ama biz günah işlerken ne yapıyoruz? "Baba, senin isteğin nedir boşver. Ben sana bakmıyorum. BENİM dediğim olsun!"

İnsan kendi hatasını anlatırken nasıl konuşuyor: "Şeytana uydum" - ama onu derken biz kendimizi suçlamıyoruz, sanki bahane arıyoruz, sanki bir suç ortağı arıyoruz.

Nasıl Havva yasak meyvadan yedikten hemen sonra dedi:

"Yılan beni aldattı, o yüzden yedim"

Öyle değil mi, "Şeytana uydum" derken, kendimizi aka paka çıkarmaya çalışıyoruz. "O bana yaptırdı bu işi" dercesine.

Ama sen Allah burada, İncilde aslında ne konuşuyor diye düşün bir kere. O söz bizim suçumuzu azaltıracığına, 100 kat çoğaltıyor. "Ne !? Sen Şeytana mı uydun? Bu nasıl oldu? Allahın başdüşmanına yardım ettin, işbirlik yaptın."

O da nasıl oldu? O seni zorladı mı? On tane cin mi gönderdi de, o yalanı söyledin, gittin karını aldatırdın başka kızlarla, gittin kızına akıl verdin abort, kürtaj yapsın? Hm?

Hayır. Sen gönül razılığıyla, dobrovolno Şeytana uydun. Dedin ki: "Şeytan, senin fikrin daha güzel Allahın fikrinden. Senin örneğine hayranım"

Ve kimi kere Şeytan direktno uğaşıyor bizimle, direktno bize fikir veriyor:

Yahuda

Yuhanna 13:27

Yahuda lokmayı alır almaz Şeytan onun içine girdi. İsa da ona, "Yapacağını tez yap!" dedi.

Davut

1.Tarihler 21:1

Şeytan İsraililer'e karşı çıkıp İsrail'de sayım yapması için Davut'u kışkırttı.

Petrus

Matta 16:23

Ama İsa dönüp Petrus'a dedi: "Çekil önümden, Şeytan! Sen beni kösteklemeye bakıyorsun. Çünkü sen Allahça düşünmüyorsun, insanca düşünüyorsun."

Ama eğer sadece bu sebepten günah işlersek, Şeytana çok aşırı fazla iş düşecek. Hayır, çoğu zaman Şeytan direktno bizimle uğraşmıyor. İnci bir metod var:

(2) Bu dünyanın gidişine uyardınız.

Hiçbir insan tek başına yaşamaz. Hepimiz bir ağın, bir mrejanın bir parçasıyız, sadece tek bir iplikiz. Başkalarına muhtacız. Ama Şeytan o başka insanları kontrol ederse, onlar da ona hizmet ederse, bu bizim ikinci esirliğimiz, köleliğimiz oluyor: DÜNYA

Nasıl insan saat kuruyor, ondan sonra o saat kendiliğinden işliyor,... aynı biçimde Şeytan o insanları kurdu ve şimdi otomatik gidiyorlar.

Ve sen de onlardan birisi idin. Ama şimdi uyandın, ve istiyorsun o ortamdan çıkasın. Ama çok zor, değil mi? Bir tek iplik o ağdan, o mrejadan çıkar mı? Çıkana kadar ne kadar zorluk göreceksin.

Bu dünya sistemi nasıl işliyor:

1.Petrus 1:18

Çünkü biliyorsunuz, dedelerinizden kalma boş hayatınızdan kurtuldunuz, ama değil gümüş ve altın gibi çürüyen şeylerle.

1.Yuhanna 2:16

Bu dünyada sade şunlar var: - beden tabiyetinin istedikleri, - gözlerin istedikleri ve - bu hayatın boş gururu. Ve bunlar Baba'dan değil, dünyadandırlar.

Bu dünya sistemini anlamak için, bir düğüne bak. Bugünlerde insanların çoğu düğünde sevinmiyorlar: her hareket hesaplı, altınlar, saçlar, oynamaklar... hepsinin arkasında şu soru var: “İnsanlar benim için ne düşünüyor ?”

Ve bu soru varsa bir imanlının kafasında, Şeytanın ihtiyacı yok sana bir cin yollasın seni günaha düşürmek için.

Ama o da yeterli değil; bizi esir eden üçüncü bir düşman var...

(3) *beden tabiyeti*

3 Hepimiz de onların arasında beden tabiyetinin istekleri içinde yaşadık. Bedenin istediklerini ve fikrin istediklerini yerine getirirdik. Tabiyetimiz öyle idi ki, aynı öbür insanlar gibi.

Adem ve Havva en birinci günahı işledikten sonra ne oldu? Burada iki birbirlerinden zıt olan fikir var:

Kuran'la göre, Adem ve Havva tövbe etmişler, Allah da onların tövbesini kabul etmiş, ve bütün iş oraya kadar.

Ama İncil'e göre o meyveyi yemekle, Adem ve Havva'nın içinde bir şey değişti, bozuldu, çöktü, koptu, karanlık oldu. Büyük bir düşüş oldu. Onların tabiyeti bozuldu.

Yetmiyor o, o bozuk tabiyetini de evlatlarına transfer ettiler. Artık o tarihten sonra her insan günah içinde doğuyor.

Rom 5:12

İşte böyle: günah bir tek insanla dünyaya geldi, ve günahla ölüm geldi, ve böylelikle ölüm bütün insanlara yayıldı (ne de olsa, hepsi günah işlediler).

Fark ettiniz mi: yazmıyor, Adem'in günahı yüzünde davalanacaz. Ama: “Hepsi günah işlediler”... sanki tabiyetimiz izin vermiyor günah işlemiyelim.

(4) *sonuç: Allahın öfkesi*

Allah bize durmadakka kızardı.

Burada aslında yazıyor: “öfkenin evlatları idik” - sanki babamız öfke ve kızgınlık idi.

Pavlus Romalılar mektubunda bütün öğretişini anlatırken onunla başlıyor:

Rom 1:18

Allahın öfkesi gökten belli oluyor; insanların bütün Allahsızlığı ve haksızlığına karşı belli oluyor.

Evet, Meshin iyi haberini anlamadan, insan lazım o kötü haberi anlasın: sen sadece günah işlemiyorsun, sadece bir gün Allahın önünde hesap verecen değil... hayır, dakkada sen Allahın öfkesini kaldırıyorsun, onu kendini düşman yapıyorsun.

B. Şimdiki halimiz. diri

4 Ama Allah merhametten yana çok zengindir. Çünkü bize çok büyük sevgisini gösterdi. 5 Ne vakit suçlarımız içinde ölü idik, Allah bizi Mesihle beraber diriltirdi (Evet, merhamet ile kurtuldunuz).

merhametten yana çok zengindir: KK”ın tanrısı gerçekten öyledir

Müslümanlıkta diypr: “Bismillah-i-rahman-i-rahim” = bağışlayan ve af edici olan Allahın adında.

Ama o yalandır: Kuran'ın Allahı bize tek bir günahı bile af etmiyor... son kuruşuna kadar ödetiriyor.

1. kabir azabı
2. sırat köprüsü
3. başka köprü: karşılıklı ceza verme, ödettirme
4. cehennem

Sanki devlete borcun var, yok neyle ödeyesin... gelip evini, buzdolabını, sobanı, pabuçlarına kadar herşeyi alıyorlar senden ... sonra broşür devlet basıp kendi kendini övüyor: “Bizim devletimiz en merhameli, anlayışlı, bağışlayıcı”

Ama bizim Rabbimiz bambaşka: “Ne vakit suçlarımız içinde ölü idik”

Rab beklemiyor önce kendimizi düzeltirelim... gücümüz yok, çünkü ölüyüz. Sanki bağıyorsun ölü bir kişiye: “Haydi de: iyilik yap. Dürüstle kendini. Kalk yürü”

Hayır, Rab bizi ölülerden diriltirdi, öyle bizi kurtardı.

Küçükken katolik olarak büyüdüm. Ben 13 yaşında iken, büyük bir kampa, lagere katıldım; Fransa'da Normandi bölgesinde. Herkes mutfakta yardım etti, ben de bir mutfak görevini yaptım, patates soydum... 350 kişilik... avuçlarımda leke oldu, ne kadar da yıkasam çıkmıyor ... papaz açık hava toplantısı yapıyor... büyük tseremonya, hepimiz diziliyoruz, Rabbin sofrasının ekmeğini alalım... sıra bana gelince papaz bana vermedi, elimde leke vardı diye... bana çok bed geldi

İşte bütün dinler aynısını söylüyorlar: önce hayatındaki lekeyi çıkar, temizlen... ondan sonra Allah seni kabul edecek.

Sadece İncil farklı: Hayır sen o lekeyi çıkaramazsın, çünkü ölüsün, elinden bir şey gelmiyor. Ama ben seni temizleyecem. Senin borcunu BEN ödeyecem. Yok kabir azabı, yok sırat köprüsü, yok cendemde ödemek... bütün borcunu bir kerekten, serbestçe ödüyorum sana.

SON:

Acaba, son olarak ne diyebiliriz? Rab kime o merhameti gösterecek? Kimin borcunu karşılıksız olarak ödeyecek serbestçe?

Cevap: Kim anlarsa, “Ben ölüyüm”. Kim bu hakikatı kabul ederse. Kim o noktaya gelmişse. Çünkü o noktaya gelmek kolay değil? Kim kabul etmeye hazırdır, açan Allahın önünde ölüyüm?

Ama Pavlus burada imansızlara konuşmuyor, toplantıda olanlara konuşuyor. Anlayalım

eski durumumuz ve yeni durumumuzu.